

Î N C H E I E R E

23 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Nicolae Bîrliba,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea
Municipală „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” Fălești
împotriva lui Nicolae Bîrliba cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți prin care s-a admis
apelul declarat de către Întreprinderea Municipală „Direcția de Producție a
Gospodăriei Comunale și de Locuințe” Fălești, s-a casat hotărârea din 03 septembrie
2018 a Judecătoria Bălți, sediul Fălești și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a
admis parțial acțiunea înaintată de către Întreprinderea Municipală „Direcția de
Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” Fălești,

constată:

La 01 februarie 2018, ÎM „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și
de Locuințe” Fălești a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae
Bîrliba cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea cererii de chemare în judecată ÎM „Direcția de Producție a
Gospodăriei Comunale și de Locuințe” Fălești a indicat că potrivit extrasului din
Registrul de Stat al persoanelor juridice, eliberat de Camera Înregistrării de Stat,
reclamanta deține statutul de operator de interes local, care prestează servicii publice
de gospodărie comunală. Pârâtul Nicolae Bîrliba este proprietarul ap. nr. xxxxx din
blocul locativ de pe str. xxxxx, or. Fălești.

Reclamanta menționează că nu are încheiat un contract de prestare a serviciilor
comunale cu Nicolae Bîrliba, deoarece pârâtul nu locuiește în apartamentul nr.
xxxxx din str. xxxxx, or. Fălești, dar acesta a acumulat o datorie la serviciul de
deservire a blocului.

Reclamanta ÎM „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe”
Fălești a mai indicat că din motivul că contul cu serviciile comunale de alimentare
cu apă, canalizare și evacuarea deșeurilor managerate este închis, calculele conform
pct. 6 din Anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 se
efectuează numai pentru deservirea tehnică a blocului, conform tarifelor aprobate
de către Consiliul local Fălești.

În această ordine de idei, reclamanta menționează că pe parcursul anilor de nenumărate ori a înaintat pretenții privind achitarea datoriei către pârât, însă acestea au rămas fără răspuns.

Respectiv, în legătură cu acumularea datoriilor, la 17 noiembrie 2017, a expediat consumatorului Bîrliba Nicolae prescripția nr. 434 cu solicitarea achitării datoriilor pentru serviciile comunale în sumă de 3860, 80 lei, prescripția rămânând fără răspuns, ceea ce denotă o eschivare vădită de la executarea obligațiilor de consumator. Datoria crescând în continuare, la 01 ianuarie 2018 constituia 3902, 12 lei.

Reclamanta ÎM „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” Fălești a solicitat încasarea de la Bîrliba Nicolae a datoriei pentru serviciile publice de gospodărie comunală pentru apartamentul nr. xxxxx din str. xxxxx, or. Fălești în mărime de 3902, 12 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 270 lei.

Prin hotărârea din 03 septembrie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Fălești s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” Fălești împotriva lui Nicolae Bîrliba cu privire la încasarea datoriei.

În susținerea soluției sale, instanța de fond a reținut că reclamanta nu a prezentat nici o probă că a facturat și că a prezentat lunar către pârât până la adresarea în instanță careva facturi pentru achitarea contravalorii serviciului pretins prestat. Totodată, reclamanta nu a întreprins nici o acțiune în vederea încheierii unui contract de prestări a serviciilor comunale.

Prin decizia din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul declarat de către ÎM „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” Fălești, s-a casat hotărârea din 03 septembrie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Fălești și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial acțiunea depusă de către ÎM „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” Fălești, s-a încasat de la Bîrliba Nicolae în beneficiul reclamantei datoria la plata serviciilor comunale pentru perioada 01 februarie 2015 – 01 februarie 2018 în sumă de 743, 76 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 472, 5 lei.

În susținerea soluției sale, instanța de apel a reținut că proprietarul sau locatarul încăperilor nelocuibile din blocul locativ achită în mod obligatoriu plata pentru deservirea tehnică și reparația elementelor de uz comun, salubritatea terenului aferent blocului, conform tarifelor aprobate pentru acest bloc și celor aprobate prin contractul încheiat cu gestionarul fondului locativ. Totodată, instanța de apel a conchis că indiferent de faptul a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate, or lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația de a achita serviciul prestat.

La fel, instanța judecătorească ierarhic inferioară a concluzionat că plata pentru serviciile de deservire tehnică reieșind din prevederile art. 267 alin. (1) Cod civil urmează a fi încasată pentru perioada 01 februarie 2015 – 01 februarie 2018 în sumă de 713,76 lei.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 05 august 2019, completat la data de 05 septembrie 2019, a depus recurs Nicolae Bîrliba prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului Nicolae Bîrliba a invocat că decizia instanței de apel este una neîntemeiată, emisă cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material, cât și cu aprecierea arbitrară a probelor, fapt ce a dus la încălcarea

dreptului la un proces echitabil.

La fel, recurenta a invocat că decizia instanței de apel este una nemotivată, iar concluziile expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator, precum și normele de drept ce reglementează litigiu dedus judecării.

Recurentul a indicat că calitatea de operator și prestator de servicii, cât și consumator sau consumator casnic poate exista doar în cazul încheierii unui contract de prestări a unui serviciu, însă în speță nu există un asemenea contract.

La 03 septembrie 2019, ÎM „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” Fălești a depus referință la recursul declarat de către Nicolae Bîrliba, solicitând declararea recursului ca inadmisibil în temeiul art. 433 și 440 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 11 aprilie 2019, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 15 mai 2019, fapt ce se atestă prin scrisoarea de însoțire nr. 2a-53/19 (f.d. 169), decizie recepționată de către recurent la data de 06 iunie 2019, fapt ce se atestă prin avizul de recepție anexat la materialele dosarului. (f.d. 171).

În aceste circumstanțe recursul depus de către Nicolae Bîrliba la 05 august 2019 se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate a recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Nicolae Bîrliba este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că Nicolae Bîrliba a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Nicolae Bîrliba asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Nicolae Bîrliba și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Nicolae Bîrliba inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (11) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Nicolae Bîrliba, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas